

Matic debuteert met bundel

door Katinka de Buck

“Het vertrek was als bij die vreemde vogels de gierzwaluwen die hun langste vlucht beginnen op het moment dat ze hun nest verlaten...”, het zijn de eerste regels uit het gedicht *Swift departures* van Hillegommer Djordje Matic uit zijn eerste Nederlandse dichtbundel *Haarlem Nocturne* (Uitgeverij In de Knipscheer) . In januari is zijn dichtbundel via internet en bij de boekhandel te koop.

Djordje Matic, geboren in Zagreb in Kroatië, het voormalig Joegoslavië, ontvluchtte in 1991 als jonge man zijn eigen land, aan de vooravond van de jarenlange vreselijke burgeroorlog. Zijn eerste tijdschrift in het Kroatisch was net uitgekomen. De eerste jaren bracht hij door in Rome: “De liefde bracht mij naar Hillegom!” Zijn ontmoeting met een Hillegomse jonge vrouw leidde ertoe dat Matic in 1993 in Hillegom ging wonen: “Voor mij was het een grote overgang, vanuit het wilde chaotische Rome waar in die tijd veel criminaliteit was en waar rechters die de Maffia wilden aanpakken, door bomaanslagen om het leven kwamen. Ik kwam in Hillegom midden tussen de bollenvelden terecht, aan de Tweede Loosterweg.”

Zijn werk zette Matic voort, vertelt hij, gezeten in zijn huiskamer in Hillegom. Hij schreef en schrijft artikelen, proza, essays en boekrecensies over literatuur voor Kroatische tijdschriften: “Dat ging begin jaren negentig nog op een ouderwetse manier. Je artikel uitprinten en die via de post verzenden. Pas laat in de jaren negentig kon dat via email gebeuren.” Zijn werk als schrijver combineerde Matic in die jaren met een studie Engelse en Italiaanse taal- en letterkunde aan de Universiteit van Amsterdam.

Tegenwoordig combineert hij zijn werk als schrijver met een baan van vertaler bij een culturele instelling in Haarlem en zijn werk als zanger bij de Haarlemse crossover-band Gadjó Orkestra. In het Kroatisch heeft hij in 2013 zijn eerste dichtbundel gepubliceerd. *Haarlem Nocturne* is zijn debuut als dichter in het Nederlands.

Matic heeft er lang over gedaan om zijn gedichten uit te brengen, vindt hij zelf: “Mijn gedichten moesten rijpen, het was een proces dat tijd nodig had. Maar nu is het moment rijp.”

Vele van zijn gedichten gaan over het gevoel van balling zijn, het gevoel van nergens bij horen: “Ik zit tussen twee culturen in en tussen twee talen in. Het is een worsteling om voor het juiste begrip het juiste woord te vinden. De associaties zijn heel anders. Soms vind ik het woord niet in de ene taal, maar wel in de andere taal. Als balling is dit enige instrument wat ik heb, de taal is mijn thuis. Schrijven is een ingewikkeld maar prachtig spel!”

Zijn gedicht *Eerste dagen* verhaalt over zijn kennismaking met de Nederlandse taal: “Zij heeft me aan haar dij vastgenaaid en over zes grenzen heengebracht. En wat een rumoer deze taal, wat een angstwekkend gebrom bijna als de stilte tussen mij en degenen met wie ik geen enkele taal deel en met wie ik zou willen praten.”

Al 22 jaar woont en werkt Matic in Hillegom: “Ik vind het mooi dat Hillegom nu opnieuw een referentiepunt voor literatuur is geworden.” Hij springt op van zijn stoel en pakt een boek uit de goed gevulde boekenkast achter hem: “Ook in *Titaantjes* van Nescio wordt een ontmoeting met een Hillegommer beschreven.”

Hij citeert: “Ik was uit solliciteeren geweest in Hillegom bij een bollenhandelaar met dikke roode gladgeschoren wangetjes.”

Langzamerhand heeft Matic een gevoel van verbinding gekregen met zijn huidige woonplek Hillegom: “Ik ben materieel niet rijk, maar wel ben ik rijk met mijn gedichten, boeken en met mijn dochter van tien jaar. De plek waar zij naar school gaat, dat is voor mij thuis!”

Bron: *Witte Weekblad* (Holland Media Combinatie), 6 januari 2016